

NAMAZDAN ÇALMAK*

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtüh! Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Ve'l-âkıbetü li'l-müttakîn... Ves-salâtü ves-selâmü alâ seyyidinâ muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn...

Muhterem kardeşler!

Bizim insanlık dediğimiz insanlığımız ki, siz onu kolay bir şey zannetmeyin! Ehemmiyetsiz bir şey zannetmeyin; Kâbe'den daha üstündür. İnsan Kâbe'den daha üstündür, şerefli dir. *Halifetu'llâh...* Böyle bir mahlûkuz. Onun için, Allah bizi hem affetsin, hem de o insanlık mertebelerine ulaştırırsın...

Bizi o insanlık mertebelerinden alıkoyan 125 tane büyük günah var. Hepimizin onlardan kendimizi kurtarmamız şart-ı a'zam... Ki, o insanlık bizde tezahür etsin. Okumuşsun; dekan olursun, profesör olursun, baş profesör olursun, şu olursun bu olursun ama Allah'ın sevdiği bir kul olamazsın. Allah'ın sevdiği bir kul olabilmek için, bu günahlardan sıyrılmak lâzım! Bu günahlardan sıyrılamayınca, insan mülevves bir halde gider.

O günahların başı küfürdür. Şirk, gaflet, cehalet... Bunlar da günahlardır. Bu günahların bugün yedincisi, hırsızlık... Arkasından katil... Arkasından, "Yâ zâni, yâ zâniye!" demek. Bu üç şey...

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Ki, hırsızlık mâlûm. Onun için çok söz söylemeye lüzum yok; nasıl çalarsan çal, çalmak...

Bu çalış iki cihetten: Bir dünyadan çalış var, dünya mallarından çalma var; bir de dininden çalma var... Dininden çalma, namaz kılan için namazından çalma... Namazdan nasıl çalınır?

Namaz pek büyük bir ibadettir. Biz, bu varlığın sahibi Allah Celle ve A'lâ'nın divanına duruyoruz. Onun divanına duran insanın erimesi lâzım... Erimesi lâzım, titremesi lazım. Havf ü haşyet duyması lâzım!

“—Ben kimin divanına geldim?”

Bunu söylerken, sabahleyin radyoda şöyle bir şey dinledim:

Bosna muharebelerinin birisinde, bizim bir Sâlih Paşamız varmış. Muhasaraya düşmüş. Düşman buna bir elçi yollamış:

“—Teslim olsun! Biz onlara hiç bir şey yapmayacağız, canları malları selâmette olacak. Bırakıp gitsinler!”

Elçi gelmiş, bunu söylemek isterken, Sâlih Paşa da yaralanmış, yaralı yatıyor. Radyodan dinlediğim.

Elçiye diyor ki:

“—Nedir derdin?”

Elçi de anlatıyor. Paşa ona kızıyor:

“—Türklerin böyle bir şeye razı olmayacağını bilmez mi senin kumandanın? Git ona söyle, gözlerini patlatırım onun!” diyor.

Böyle parmaklarını da uzatıyor.

Elçi dönüp gidiyor. Allah'ın kudretine bakın! Sàlih Paşa'nın söylediğini söyleyince, o kumandan olan herif diyor ki:

“—Benim gözler görmez oldu yâhu! Elimden tut da, beni bir dışarıya çıkar!”

Paşa'nın oradaki işareti, orada onun gözlerinin kör olmasına sebep olmuş.

İslâm dinine sarılanların kemâli çok büyüktür. Akıl ermez bunlara yani! Buna keramet de, ne dersen de. Allah'ın İslâm'a olan yardımudur bu...

Binâen aleyh, namazdan çalınır mı? Namazdan çalışımız: Divan-ı ilâhiyede duran insanın... Peygamber SAS nasıl namaz kıldıysa, onun ashâbı nasıl namaz kıldıysa, bizim de öyle namaz kılmamız lâzım!

Meselâ, bizim Ramazanlarda, birincilik kazanacağız diyerekten, 15-20 dakikada teravih kıldırın imamlarımız var ya; namaz çalanlar derler bunlara. Rükû, sücud belli olmaz. *Allàhu ekber, Allàhu ekber, Allàhu ekber...* Biter namaz... Fakat öyle değil ki...

Oraya gidenlere de şaşılır yâni. Haydi imam efendi o hüneri gösterecek ama oraya giden insana da şaşılır.

Halbuki düşünmesi lâzım:

“—Ben niye gidiyorum oraya? Benim işim ne yani? Vazifem ne? Allah'ın divanında olacağım. Ondandır hidayet, mazhariyet, lütuflar, ihsanlar alacağım.” diye düşünmesi lâzım!

E bu ihsanlar öyle paldır küldürle olmaz ki...

Onun için, *cehil*'de der ki İstanbul müftüsü:

“—Her mü'min ü muvahhidin bulunduğu dini, İslâm dinimizdir ki, onun ahkâmını bilmesi borçtur.”

Namaz nasıl kılınır? Abdest nasıl alınır? Gusül ne zaman lâzım olur? Günahlar nelerdir? Bunları her müslümanın bilmesi şarttır yani. Ahkâm-ı diniyyesini bilecek müslüman!

Namazdan çalındığı ki, Peygamber SAS rükûda, secdede ne kadar tesbih yaparsa, rükûdan sonra, secdeden sonra o kadar dururdu. O kadar dururken meselâ, (*Semia'llâhu li-men hamideh. Rabbenâ leke'l-hamd.*) dedikten sonra, üç sübhâne dedi ya, üç sübhâne kadar dikilir, ondan sonra secdeye inerdi. Secdede üç veya beş tesbih eder, üç-beş tesbih kadar dinlendikten sonra ikinci secdeyi yapardı.

Bunların aralarında ayrıca duaları var. O duaları okumak suretiyle bu dinlenme hasıl olur ki, hacı efendilerimiz hacca gittikleri vakitte, Arap imamlarının arkasında kıldıkları namaza bakınca, bizim namazlarımızın ne kadar zayıf olduğu meydana çıkar.

Bir namazdan çalma var, bir de namazı çalma var. Namazı çalma... Beş vakit namazımız var el-hamdü lillâh. Bu beş vakit namazı ihmal eder. Geçen birisi söylemiş:

“—Oğlun namaz kılar mı?”

“—Üç vakit kılar.”

Demiş ki:

“–Neden?”

“–Bir sabahleyin kılar. Bir de öğlen üstü işi var, ikindide işi var, akşamla yatsıyı kılar.”

Olur mu? Müslümanın beş vakit namazı var. Bu beş vakit namazı kılmamak, müslümanların namazını çalmaktır. Bu da bir çalış... Uzun.

İkincisi katildir. *Katil*; öldürürsün birisini... Tabancayla öldür, neyle öldürürsen öldür. Öldürmek... Bir canın ölüşü var, bir de ruhun ölüşü var. Canın ölüşü; nasıl olsa bu ölecek, ölüme mahkûmdur. Saati, dakikası gelmeden ölmez! Filan kurşunu attı da, vurdu da öldü... Yok öyle şey! Eceli gelmiştir o anda; o da sebep olmuştur, ölmüştür. Ecelsiz ölmez.

Asıl korkulu ölüm, ruhun ölümüdür, ruhen ölmektir. İşte bugünkü soyguncuların ve insan öldürmekten çekinmeyen insanların, ruhları ölmüştür, necistir onlar... Öyle olduğu halde – ne derler onlara– kendi kendine işleyen [otomatik] makinalar gibi işler dururlar. İşte öldürür, gider gelir. Hiç ama, insanlıkla alâkası da yoktur! İslâmlıkla değil de, insanlıkla da alâkası yoktur yani... İnsan böyle işi yapamaz. Ne dersin de artık...

Bakın bu da çok mühim: Der ki:

“–Yâ zâniye! Yâ zânî!”

Kadına karşı zâniye, veya erkeğe karşı zânî diyor. Türkçesi mâlûm. Bunu demek de günah! Bir adama bunu demek, –sen tasavvur et artık, bak– bu sözü söylemek bile günah. Hem de

günahın büyüğü...

Bununla beraber gâvur var, karşımızda ya...

“—E, gâvuroğlu gâvur!”

Bunu demekten de mes’ulüz. Bunu da diyemeyiz gâvura... Bu bile bize men edilmiş. Allaaah... Bakınız İslâm dinine.

Sonra, bir müslümanı gâvurdan aşağı yaparmış gibi:

“—Yahu, biz bu müslümanlardan bu kadar eziyet çekiyoruz ki, gâvurlardan bunu görmüyoruz!” diyen bazı budala insanlar da var. Allah affetsin...

Ahlâk dersi bu ya, şimdi size bunların hülâsasını söyleyeyim: 125 tane büyük günah, 550 tane hepsi... Bu 550 günahın arkasından insanın kendisini kurtarması; yâni 550 yük binmiş sırtımıza, onlardan kurtulacağız. Çok zor şey! Herkese nasib olmaz. Kısası, bunun üç yolu var:

Birisi mahviyet... O uzun gider, onu gelecek derse bırakayım.

İkincisi, kabahat görmeme, kusur görmeme... Gördüğün kusuru havale et sahibine;

“—Bir hikmeti vardır Cenâb-ı Hakk’ın bu işte...” de!

Elinden geliyorsa, o kardeşe bir nasihat edersin yahut bir şeyler yaparsın. Onu ondan vaz geçirmeye gücün yetiyorsa, ne a’lâ sana... Vaz geçirdiğin vakit de, sakın koltuklarını kabartma! Onu vaz geçirten Allah’tır yine... Sen arada vasıta olmuşsun.

Binâen aleyh, kabahati Mevlâ'nın hikmetinde ara, o adamla kendini vebale sokma! Çirkin sözler söyleme, gıybetini yapma! Gıybetle çirkin sözler, ateşle barut gibidir. Nasıl ikisi bir araya gelince yakıyor, yanıyor. Onlar da bizim ibadetlerimizi alıp gidiyor. Çok fena, tehlikeli bir şey... Onun için, gıybetten son derece sakın, Hakk'ın hikmetine havale et! En kolay yol... Ne güzel söylemişler:

“—Hakkın hikmetine havale et! ‘Bunda da Cenâb-ı Hakk'ın bir hikmeti vardır.’ de, geç!”

Niçin kendini yoracaksın? İslah mümkün mü bugün dünyayı? Herkes bir âlem tutmuş gidiyor. Öyleyse, kendi paçanı kurtarmaya çalış!

Üçüncüsü de, seveceksen Allah'ı sev! Her sevgini Allah için yap, seveceğini Allah için sev! Allah'ı sev yâni... Sevgini Allah'a bağla! Dünyada da çalışacağız, işimiz gücümüz var amma, asıl sevgi Allah'a mahsus. Çünkü bu varlığı veren bize, bu kâinatı yaratan Allah! O Allah ki vardır, diridir, bilir, her şeyi görür, işitir. İçlerimizde olanları da bilir.

Onun için, o bizim sahibimiz. Dünyamızın da sahibi, âhiretimizin de sahibi... Gidince bize güzel cennet evleri verecek. O evler o kadar güzel ki, dünya gibi mihneti yok, meşakkati yok, dert yok, kasâveti yok... Her şeyi bol... Para kazanacağım diye bir dert yok. Hepsi hazır önünde... Bu nimet evlerini de hazırlamış

Cenâb-ı Hak bize.

Onun için, Allah hepimizi affetsin de, bu cennet evlerine kavuşan bahtiyarların arasına

cümlemizi nâil etsin...

Ama o mahviyeti unutmayın ki, onu gelecek derste inşaallah izaha çalışırız. Mahviyet çok lâzım! Bütün dâvâ bugün, insanlar içinde enâniyetten doğuyor. Benlik dâvâsı yâni, benlik dâvâsı! Bu dava, içimize şeytanın ilkâ ettiği, nefsin içimizde oynadığı bir oyun... Bundan kurtulmanın çaresini de, inşaallah gelecek derste anlatırız.

*Allâhümme innâ nes'elüke temâme'n-ni'meh...
Ve devâme'l-âfiyeh... Ve hüsne'l-hâtimeh...*

Cenâb-ı Hak bugünkü Cumamızı mübarek etsin... Birçok cumalara da sağlık afiyetlerle erişmek nasîb etsin... Dertlilere deva, hastalara da şifa, borçlulara da edâlar nasîb etsin...

Li'llâhi'l-fâtiha!

Mehmet Zahid KOTKU

09. 03. 1979 - İskenderpaşa Camii

[Bütün Mehmed Zahid KOTKU/](#)

[Cuma Sohbetlerine](#)

[PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü